

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த
பெரிய திருமொழி
ஒன்பதாம் பத்து

ஏழாம் திருமொழி - தந்தைதாய்
திருவல்லவாழ்

** தந்தை தாய் மக்களே * சுற்றம் என்று
உற்றவர் பற்றி நின்ற *
பந்தமார் வாழ்க்கையை * நொந்து நீ
பழி எனக் கருதினாயேல் **
அந்தமாய் ஆதியாய் * ஆதிக்கும்
ஆதியாய் ஆயன் ஆய *
மைந்தனார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

1

மின்னு மாவல்லியும் வஞ்சியும்
வென்ற * நுண்ணிடை நுடங்கும் *
அன்ன மென் நடையினார் கலவியை *
அருவருத்து அஞ்சினாயேல் **
துன்னு மாமணி முடிப் பஞ்சவர்க்காகி *
முன் தூது சென்ற *
மன்னனார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

2

பூண் உலா மென்முலைப் பாவைமார் *
பொய்யினை மெய் இதைன்று *
பேணுவார் பேசும் அப்பேச்சை * நீ
பிழை எனக் கருதினாயேல் **
நீணிலா வெண்குடை வாணனார் *
வேள்வியில் மண் இரந்த *
மாணியார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

3

பண் உலா மென்மொழிப் பாவைமார் *
பணைமுலை அணைதும் நாம் என்று *
எண்ணுவார் எண்ணம் அது ஒழித்து * நீ
பிழைத்து உய்யக் கருதினாயேல் **
விண்ணுளார் விண்ணின் மீதியன்ற *
வேங்கடத்து உளார் * வளங்கொள் முந்நீர்
வண்ணனார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

4

மஞ்சு தோய் வெண்குடை மன்னராய் *
 வாரணம் சூழ வாழ்ந்தார் *
 துஞ்சினார் என்பதோர் சொல்லை * நீ
 துயர் எனக் கருதினாயேல் **
 நஞ்சு தோய் கொங்கை மேல் அங்கை வாய்
 வைத்து * அவள் நாளை உண்ட *
 மைந்தனார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

5

உருவின் ஆர் பிறவி சேர் * ஊன் பொதி
 நரம்பு தோல் குரம்பையுள் புக்கு *
 அருவி நோய் செய்து நின்று ஐவர் தாம் *
 வாழ்வதற்கு அஞ்சினாயேல் **
 திருவின் ஆர் வேதம் நான்கு ஐந்து தீ *
 வேள்வியோடு அங்கம் ஆறும் *
 மருவினார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

6

நோய் எலாம் பெய்ததோர் ஆக்கையை *
 மெய் எனக் கொண்டு * வாளா
 பேயர் தாம் பேசும் அப்பேச்சை * நீ
 பிழை எனக் கருதினாயேல் **
 தீ உலா வெங்கதிர்த் திங்களாய் *
 மங்குல் வானாகி நின்ற *
 மாயனார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

7

மஞ்சு சேர் வான் எரி * நீர் நிலம்
 கால் இவை மயங்கி நின்ற *
 அஞ்சு சேர் ஆக்கையை * அரணம் அன்று
 என்று உய்யக் கருதினாயேல் **
 சந்து சேர் மென்முலைப் * பொன்மலர்ப்
 பாவையும் தாமும் * நாளும்
 வந்து சேர் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

8

வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியார் *
 என்றிவர் ஒதுகின்ற *
 கள்ள நூல் தன்னையும் * கருமம் அன்று
 என்று உய்யக் கருதினாயேல் **
 தெள்ளியார் கைதொழும் தேவனார் *
 மா முநீர் அமுது தந்த *
 வள்ளலார் வல்லவாழ் * சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!

9

** மறை வலார் குறைவிலார் உறையும் ஊர் *
வல்லவாழ் அடிகள் தம்மை *
சிறை குலா வண்டறை சோலை சூழ் *
கோல நீள் ஆலி நாடன் **
கறை உலா வேல் வல்ல * கலியன்
வாய் ஒலி இவை கற்று வல்லார் *
இறைவராய் இருநிலம் காவல் பூண்டு *
இன்பம் நன்கு எய்துவாரே

10

அடிவரவு: தந்தை மின்னும் பூண் பண் மஞ்சு உருவின் நோய் மஞ்சுசேர் வெள்ளியார் மறை முந்தூற

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
